

Landskabsarkitekt Arne Lindholdt, m.d.l., skriver:

BEPLANTNINGER; HEGN OG FÆLLESAREALER I BAARING SOMMERLAND.

Da Baaring Sommerland i sin tid blev planlagt, ville vi forsøge at lave et alternativ til byernes parcelhusområder med hække, blomster og fint klippede græsplæner. Vi ville skabe et område, hvor man ikke behøvede at gå rundt med dårlig samvittighed, fordi man har lyst til at tage ud at fiske i stedet for at slå græsplæne eller til at ligge på ryggen i stedet for at luge mellem stauderne osv. Det skulle være et rigtigt fritidsområde.

I modsætning til nordmænd og svenskere, der har nok i naturen som den er, har vi danskere og fynboere især en vis trang til at gøre naturen mere pyntelig, end den er fra skaberens hånd. – Vi skal helst have rigtige haver og et område, som vi kan sige er vores, helt og aldeles. Men da mange af os tager til Norge og Sverige for at bo i sommerhus midt i naturen, var det måske nærliggende at tro, at der ville være en del af os, der ville være interesseret i et sådant alternativ. Det ville være naturligt at lægge et sådant område i en af vore skove, men det må man ikke i Danmark; vi har fredet vore skove, for vi har ikke så mange af dem, som man har i vore nabolande. Derfor må vi selv skabe skoven efter, at området er stykket ud i parceller, og for at få en nogenlunde ensartet skov var det nødvendigt at belægge området med servitutter eller bestemmelser om, hvad der skulle plantes og hvor. Mange af os betragter servitutter som et onde, som noget der hæmmer den frie udfoldelse. Det er en sandhed med modifikation. Hvis man på forhånd har sat sig ind i servitutterne og gjort op med sig selv, om man kan acceptere dem, er de til stor hjælp. De gælder nemlig også for naboen, og derfor ved man på forhånd så nogenlunde, hvad man kan vente sig derfra. Man skal ikke overholde servitutterne for servitutternes skyld, men for at få et bedre område at være i, og det får man, dersom man har lyst til at være med til at bygge et område som Baaring Sommerland op – et område, der kan blive et alternativ til byboligen.

Fra naturens hånd var det areal, som Baaring Sommerland dækker, opdelt i en række bakker, der strakte sig fra land ud mod Baaring Vig.

Vejene blev så vidt muligt placeret på bakkerne omgivet af en skovagtig plantning. Husene skulle så anbringes således, at så mange som muligt ville få udsigt over vandet, og således at de græsklædte dale ville blive lune gryder til ophold, leg og boldspil.

Som skovplantning valgte man den gamle danske egeskov, der slet ikke er så langsomtvoksende, som nogle tror, men for at hjælpe den på vej, blev der plantet lærk som det, man i fagsproget kalder ammetræer. Meningen er, at lærkene skal give læ for egne og efterhånden som egne kommer godt i gang, skal lærkene fjernes, ikke alle på en gang, men således, at egne hele tiden har udviklingsmuligheder, og der må da også gerne blive lærk tilbage i den endelige skov.

Dersom nogle beboere ønsker enkelte andre træer i skoven iblandet eg og lærk, vil vi finde det helt naturligt, herunder også enkelte nåltræer; men det er vigtigt, at det så er træer, det er naturlige i den danske skov og karakteren af løvskov bevares.

Vi håber, at der vil opstå en række fællesaktiviteter på fællesarealerne. De er jo store og giver mange muligheder, som slet ikke ville være til stede, dersom arealet var delt op med hegn og hække på traditionelvis.

Vi er klare over, at Baaring Sommerland er et eksperiment, og man kan ikke forvente at alt lykkes. Servitutterne vil, dersom de forstås og accepteres, være med til at hjælpe området på vej, og nu håber vi, at mange af Baaring Sommerlands beboere vil være med hertil.

Venlig hilsen
Arne Lindholdt.